

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 424)

Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair 2.3.2004 Tarihli ve 5100 Sayılı Kanun ile Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu (1/777)

Not : Kanun, Başkanlıkça Anayasa ve Adalet Komisyonlarına havale edilmiştir.

T.C.

Cumhurbaşkanlığı

15.3.2004

Sayı : B.01.0.KKB.01-18/A-1-2004-308

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İLGİ: 03.03.2004 günlü, A.01.0.GNS.0.10.00.02-3615/13229 sayılı yazınız.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nca 02.03.2004 gününde kabul edilen 5100 sayılı "Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun" incelenmiştir:

İncelenen Yasa'nın,

- 23. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesinde, 17. maddenin ikinci fıkrasına aykırı davranan ve ceza gören kişi kulübün ya da bir taraftar derneğinin mensubu ise, suçun yinelenmesi durumunda mensubu bulunduğu kulüp ya da derneğe üç milyar lira,

- 24. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesinde, karşılaşmanın yapıldığı spor alanında zarara neden olan taraftarın mensubu bulunduğu kulübe, zarar tutarı kadar,

- 25. maddesinde de, karşılaşma yapılan spor alanlarında gerçekleşen şiddet olayları nedeniyle ilgili kulübe, belirlenen yöntemle bulunacak tutarda,

idari para cezası verileceği belirtilmiştir.

1- 20. yüzyılın ikinci yarısından başlayarak süren bilim ve teknolojideki hızlı gelişmeler ülkelerin gönencini artırmış, sosyal yaşamda spora daha çok önem verilmesi sonucunu doğurmuştur. Ne var ki, spor dünyasında yaşanan gelişmeler çeşitli sorunları da birlikte getirmiştir.

Sporcuların ve diğer ilgililerin haklarının korunması ve spor alanlarında görülen düzensizlik ve şiddet olayları, basit güvenlik sorunlarının ötesinde, kamusal düzen bağlamında ele alınması gereken konulardır.

Spor alanlarında hakem, sporcu ve diğer ilgililere karşı eylemli ve sözlü saldırıların önlenmesi ve bu kişilerin can güvenliğinin sağlanması yalnız ulusal bazda değil, uluslararası alanda da sporun temel sorunu olarak algılanmaya başlanmıştır.

Bu nedenle, uluslararası düzlemde sorunların çözümü için, "Sportif Karşılaşmalarda ve Özellikle Futbol Maçlarında Seyircilerin Şiddet Gösterilerine ve Taşkınlıklarına Dair Avrupa Sözleşmesi" 25.09.1986 gününde Strasburg'da imzalanmış, ülkemizde de 3608 sayılı Yasa ile Sözleşme'nin onaylanması uygun bulunmuştur.

Özellikle futbolda ve taraftar kitlelerince izlenen diğer spor dallarında, yöneticilerin ve medyanın olumsuz tutumundan kaynaklanan, sporcuların ve diğer ilgililerin kişilik haklarının ihlali, kimi zaman da ortadan kaldırılması sonucunu doğuran saldırılar, ulusal bazda da, bu tür eylemlerin engellenmesine yönelik kamusal önlemlerin ve cezai yaptırımların yasama geçirilmesini gerektirmiştir.

Ancak, Anayasa'nın 2. maddesindeki "hukuk devleti" ilkesi ve 11. maddesinde yer verilen yasaların Anayasa'ya aykırı olamayacağı kuralı karşısında, yapılan düzenlemenin anayasal kurallara uygun olması zorunludur.

2- Anayasa'nın "Suç ve cezalara ilişkin esaslar" başlıklı 38. maddesinin yedinci fıkrasında, ceza sorumluluğunun kişisel olduğu belirtilmiştir.

Böylece, ceza hukukunun temel kurallarından olan "cezaların kişiselliği" ilkesine, "idari ceza-adli ceza" ya da "para cezası-hürriyeti bağlayıcı ceza" ayrımı yapılmadan Anayasa'da yer verilmiştir.

Bu ilkeyle suçu kim işlemişse cezanın yalnız ona hükmedilip uygulanması, başkalarının cezalandırılmaması amaçlanmıştır.

Başka bir anlatımla, cezaların kişiselliği ilkesi, herkesin, ancak kendi eyleminden sorumlu tutulmasını, suç işlemekçe ya da işlenmesine katılmadıkça kimseye ceza sorumluluğu yükletilmemesini gerektirmektedir.

Suçlunun cezalandırılmasının yakınlarını da maddi ve manevi yönden etkilemesi kaçınılmazdır. Özellikle para cezalarının suçlu kadar aile bireylerini de etkileyeceği yadsınmaz. Ancak, bu, cezanın çoğu kez önleme olanağı bulunmayan dolaylı sonucudur.

Oysa, incelenen Yasa'nın 23 ve 24. maddelerinin ikinci fıkralarının ikinci tümceleri ile 25. maddesinde, suçu işleyen kişilerin mensubu oldukları kulüp ya da derneklere, nesnel sorumluluk gereğince idari para cezası verilmesi öngörülmüştür.

1982 Anayasası'nın 38. maddesinde olduğu gibi, "cezaların kişiselliği" ilkesine yer verilen 1961 Anayasası'nın 33. maddesinin gerekçesinde,

"İnsanları, başkalarının fiilinden dolayı cezalandırmaya cür'et edebilen totaliter rejimlerin insanlığa getirdiği acı tecrübelerden sonradır ki, kimsenin yalnız kendi fiili veya ihmalinden sorumlu olabileceği esasının anayasalarda yer alması lüzumu bilhassa hissedilmektedir. Esasen bu kaidenin Anayasa'ya konulması sayesinde, basın davalarında yazı ve karikatürün müellifinden başkasının (gazete sahip ve yazı işleri müdürlerinin) rastgele cezalandırılmasını derpiş eden kanun hükümleri bertaraf edilmiş olacaktır.",

1982 Anayasası'nın 38. maddesinin gerekçesinde de,

"...ceza sorumluluğunun şahsi olduğu; yani failden gayri kişilerin bir suç sebebiyle cezalandırılmayacağı hükmünü getirmektedir. Bu ilke dahi, ceza hukukuna yerleşmiş ve 'kusura dayanan ceza sorumluluğu' ilkesine dahil, terki mümkün olmayan bir temel kuraldır.",

denilerek, ceza hukuku yönünden nesnel sorumluluğun kabul edilmediği belirtilmiş ve ceza sorumluluğunun kişiselliği ilkesinin, herkesin kendi eyleminden sorumlu olması anlamına geldiği vurgulanmıştır.

Cezalandırma, devlete özgü bir hak ve yetkidir. Devletin bu egemenliğinin sınırları da anayasalarda belirlenmiştir. İnsan onuruyla bağdaşmayan cezaların verilemeyeceği, kimsenin işlendiği zaman yürürlükte bulunan yasanın suç saymadığı bir eylemden dolayı cezalandırılmayacağı, "ceza sorumluluğunun kişiselliği" gibi ilkeler söz konusu sınırların örnekleridir.

Yasa koyucunun, ceza alanında yasama yetkisini kullanırken, Anayasa'nın temel kurallarına ve ceza hukukunun ana ilkelerine bağlı kalmak koşuluyla, toplumda belli eylemlerin suç sayılıp sayılmaması, suç sayılırsa hangi tür ve ölçüdeki ceza yaptırımıyla karşılanmaları gerektiği, hangi durum

ve davranışların ağırlaştırıcı ya da hafifletici öge olarak kabul edileceği konularında takdir yetkisinin bulunduğu tartışmasıdır.

Bu durumda, incelenen Yasa'nın 23 ve 24. maddelerinin ikinci fıkralarının ikinci tunceleri ile 25. maddesinde, taraftarın eyleminden dolayı, mensubu bulunduğu kulüp ya da dernekler için idari para cezası öngörülmesi, Anayasa'nın 38. maddesindeki "cezaların kişiselliği" ilkesine aykırı düşmektedir.

Yayımlanması yukarıda açıklanan gerekçelerle uygun görülmeyen 5100 sayılı "Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun", 23, 24 ve 25. maddelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın değişik 89 ve 104. maddeleri uyarınca ilişikte geri gönderilmiştir.

Ahmet Necdet Sezer

Cumhurbaşkanı

Adalet Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Adalet Komisyonu

20.4.2004

Esas No. : 1/777

Karar No. : 50

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Komisyonomuzun 19.2.2004 tarihli ve 47 karar no'lu raporu ile sonuçlandırıldığı "2.3.2004 tarihli ve 5100 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun", Türkiye Büyük Millet Meclisinin 2.3.2004 tarihli 61 inci birleşiminde görüşülmüş ve kabul edilmiştir.

Kanun, Anayasanın 89 uncu maddesi gereğince yayımlanması için Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığının 3.3.2004 tarihli ve A.01.0.GNS.0.10.00.02-3615/13229 sayılı tezkeresi ile Sayın Cumhurbaşkanlığına gönderilmiştir.

Sayın Cumhurbaşkanımız, Anayasa'nın değişik 89 ve 104 üncü maddeleri uyarınca Kanununun 23, 24 ve 25 inci maddelerini bir kez daha görüşülmek üzere geri göndermiş ve gerekçeli geri gönderme tezkeresi de Genel Kurulumuzun 31.3.2004 tarihli 67 nci birleşiminde okunmuştur.

Sayın Cumhurbaşkanımız geri gönderme gerekçesinde;

Kanununun 23 üncü maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesinde, 17 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı davranan ve ceza gören kişi, kulübün ya da bir taraftar derneğinin mensubu ise, suçun yinelenmesi durumunda mensubu bulunduğu kulüp ya da derneğe üçmilyar lira,

24 üncü maddesinin ikinci fıkrasının ikinci tümcesinde, karşılaşmanın yapıldığı spor alanında zarara neden olan taraftarın mensubu bulunduğu kulübe, zarar tutarı kadar,

25 inci maddesinde de, karşılaşma yapılan spor alanlarında gerçekleşen şiddet olayları nedeniyle ilgili kulübe, belirlenen yöntemle bulunacak tutarda,

İdari para cezası verileceğinin düzenlendiği, Anayasa'nın "Suç ve cezalara ilişkin esaslar" başlıklı 38 inci maddesinin yedinci fıkrasında ceza sorumluluğunun kişisel olduğunun belirtildiği, cezaların kişiselliği ilkesine "idari ceza-adli ceza" ya da "para cezası-hürriyeti bağlayıcı ceza" ayırımı yapılmadan yer verildiği, cezaların kişiselliği ilkesinin herkesin ancak kendi eyleminden sorumlu tutulmasını, suç işlemedikçe ya da işlenmesine katkıda bulunmadıkça kimseye ceza sorumluluğu yükletilemeyeceği, 5100 sayılı Kanununun 23 ve 24 üncü maddelerinin ikinci fıkralarının ikinci tümceleri ile 25 inci maddesinde taraftarın eyleminden dolayı mensubu bulunduğu kulüp ya da dernekler için idari para cezasının öngörülmesinin Anayasa'nın 38 inci maddesindeki "cezaların kişiselliği" ilkesine aykırı düştüğünü belirterek, bu gerekçelerle yayımlanması uygun bulunmayan 2.3.2004 tarihli ve 5100 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanununun 23, 24 ve 25 inci maddelerini Türkiye Büyük Millet Meclisinde bir kez daha görüşülmesi için Anayasa'nın değişik 89 ve 104 üncü maddeleri uyarınca geri göndermiştir.

Komisyonomuz, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Mehmet Ali Şahin ile Adalet Bakanlığı ve Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü temsilcilerinin de katıldığı 15.4.2004 tarihli 42 nci toplantısında, "2.3.2004 tarihli ve 5100 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun"un 23, 24 ve 25 inci maddelerinin, Anayasa'nın 89 uncu maddesinin değişik ikinci fıkrası uyarınca, geri gönderme gerekçelerini de dikkate alarak, bir kez daha görüşülmesine karar vermiştir.

Sporun temel amacı insanın beden ve ruh sağlığını geliştirmek, iradesini güçlü kılmak ve toplumda kardeşlik ve dayanışma duygusunu yaygın hale getirmektir.

Anayasa'nın 59 uncu maddesinin birinci fıkrasında "Devlet, her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır, sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder." hükmü yer almaktadır. Sportif faaliyet ve organizasyonlarda düzenin sağlanması aynı zamanda kitlelerin spora teşvik edilmesi sonucunu doğuracak ve kamusal otoriteye verilen Anayasal görev de yerine getirilmiş olacaktır.

Özellikle Batı Avrupa ülkelerinde ortaya çıkan holiganizm ve ırkçılıkla mücadelede, spor alanlarında düzenin sağlanması; hakem, sporcu ve diğer ilgililere karşı eylemli ve sözlü saldırılar, bu kişilerin can güvenliği konuları salt ulusal bazda değil, uluslararası alanda da sporun temel sorunu olarak algılanmaya başlanmıştır.

Bu amaçla "Sportif Karşılaşmalarda ve Özellikle Futbol Maçlarında Seyircilerin Şiddet Gösterilerine ve Taşkınlıklarına Dair Avrupa Sözleşmesi" Ülkemizce de imzalanmış ve 18.1.1990 tarihli ve 3608 sayılı Kanun ile Sözleşmenin onaylanması uygun bulunmuştur.

Anayasa'nın 90 ıncı maddesi uyarınca usulüne göre yürürlüğe konulmuş milletlerarası antlaşmalar kanun hükmündedir. Bunlar hakkında Anayasa'ya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurulamaz. Kanun hükmünde olan Avrupa Sözleşmesinin 3 üncü maddesinin 4 nolu bendinde; taraf ülkenin, şiddet patlamaları ve seyirci taşkınlıklarından çekinildiği zaman spor teşkilatı ve kulüplerinin hatta stad sahiplerinin ve resmi makamların iç mevzuatın tanımladığı yetkiler çerçevesinde, stadların içinde ve çevresinde gerekli önlemleri almalarını sağlamak için gerekirse kurallara uymayanlara karşı yaptırımları ve diğer gerekli önlemleri içeren düzenlemeleri hazırlayacağı belirlenmiştir. Madde hükmünde de açıklandığı üzere şiddetin önlenmesi için spor teşkilatının, kulüplerin ve stad sahiplerinin gerekli önlemleri alma yükümlülüğü bulunmakta olup, bu yükümlülükleri uymadıkları takdirde devletin yaptırım uygulama hakkı bulunmaktadır.

Spor mevzuatı temel hukuk ilkelerine uygun olarak bütün ülkelerin iç hukukuna etki edecek biçimde uluslararası niteliktedir. Ülkemizde profesyonel futbol müsabakaları 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonunun Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun ile düzenlenmiştir. Kanununun 1 inci maddesi uyarınca futbol faaliyetleri milli ve milletlerarası kurallara göre yürütülüp, teşkilatlandırılır ve geliştirilir. 2 nci maddesinin (b) bendi uyarınca da milli ve milletlerarası kuralların ve her türlü talimatın uygulanmasını sağlamak Türkiye Futbol Federasyonunun görevidir.

3813 sayılı Kanunda da belirtildiği üzere futbol konusundaki faaliyetler milli ve milletlerarası kurallara göre yürütüleceğinden ve Ülkemizce imzalanmış olan Avrupa Sözleşmesi hükümleri de Kanun hükmünde olduğundan dolayı sporda uluslararası mevzuatın uygulanma zorunluluğu bulunmaktadır. Bu kapsamda UEFA tarafından çıkarılmış olan "Bağlayıcı Emniyet ve Güvenlik Talimatı" Ülkemizce uygulanması zorunlu olan bir Talimattır.

Söz konusu Talimatın 4.4 maddesi; "Seyirci kulüplerinin (fan kulüp) kurulmasına ve ilgili kulüp ve federasyonlar ile yakın işbirliği içinde bulunmalarına destek olunmalı ve maçlarda seyircileri bilgilendirmek ve düzenlemek ve yurt dışına giden seyircilere seyahatlerinde yardımcı olmak için üyeleri arasında servis görevlileri atanmalıdır. Ek olarak federasyonlar ve kulüpler, anti-sosyal davranış veya holigan tutum gösteren herkesi üyelikten çıkarmak dahil olmak üzere üyelerine iyi davranış standartlarında ısrar etmelerini seyirci kulüplerinden isteyebilir.",

4.7 nci maddesi; "Güvenlik ve emniyet ile ilgili olarak federasyon ve kulüpler, maçın içinde ve dışarda olmasına bakmaksızın maç düzenleyicileri ve ilgili toplum makamları ile tam işbirliği içine girmelidir..

Ek olarak, seyirciler stadyuma yasaklanmış cisim ve maddelerin getirilmemesinin, mantıklı ve sportif bir şekilde davranmanın, bu davranış kodunun ihlal edilme etkisinin müsabakalardan dis-kalifiye olmak dahil olmak üzere destekledikleri takım ve futbolcuları için doğuracağı sonuçların önemi konusunda bilgilendirilmelidir.",

Hükümlerini içermektedir. Madde hükümlerinde de belirtildiği üzere kulüplerin, taraftar derneklerinin taraftarlarını bilgilendirme, eğitime ve şiddete yönelmelerini engelleme konusunda yükümlülükleri bulunmaktadır. Hatta bu faaliyetlerine rağmen davranışlarında ısrar eden üyelerini üyelikten atma hakkına da sahiptirler.

5100 sayılı Kanunda da; kulüpler ile taraftar derneklerine, taraftarlarını eğitime ve şiddete yönelmelerini engelleyici önlemleri alma yükümlülüğü verilmiştir. Bu yükümlülüklerini yerine getirmeyerek şiddet olaylarının meydana gelmesine sebep olan kulüp ile derneklere de olayların tekrür etmesi halinde ceza verilmektedir.

Gelişmiş ülkelerde düzenlenen sportif faaliyetlerde meydana gelen şiddet olaylarının önlenmesi için yapılan araştırmalar sonucunda, fiili işleyen kişi tek başına hareket etse de bu kişinin ruhen ve fıkren sempati duyduğu bir spor kulübünün söz konusu olduğu ve bu taraftarlık duygusu ile fiili işlediği anlaşılmıştır.

Ayrıca sporda suç işleyen kişinin bu suçu işlemesinde; spor kulüplerinin, taraftar derneklerinin veya taraftar temsilcilerinin, medyanın, kulüp başkanları ile diğer yöneticilerinin ve sporcuların teşvik veya tahrik konusunda önemli rol aldıkları tespit edilmiştir. Bu açıdan bakıldığında söz konusu kuruluş, kişi ve teşekküllerde azmettirici konumunda olmalarının yanı sıra suça ferî olarak da iştirak etmektedirler.

Kaldı ki bu tür suça teşvik veya tahrik edici faaliyetlerde bulunmasalar dahi, Anayasal bir görev olan sporun gelişmesine katkıda bulunmak için sportif faaliyetlerde buldukları ve dolayısıyla kamu hizmeti ifa ettiklerinden dolayı görevlerini yerine getirirken kusursuz sorumluluk ilkesine tabi olmaktadır. Gerekli özen ve dikkat gösterilse dahi sorumluluk devam etmekte ve ilgili spor kulübü veya taraftar dernekleri gerek taraftarlarının gerekse ilgili diğer şahısların fiillerinden sorumlu olmaktadır. Yukarıda da ayrıntılı olarak açıklandığı üzere sporda uluslararası mevzuatın uygulanması zorunluluğu kapsamında UEFA Disiplin Talimatnamesinin 6 ncı maddesi de kusursuz sorumluluk ilkesini düzenlemektedir. Buna göre; üye federasyonlar ve kulüpler, oyuncularının, yetkililerinin, üyelerinin, taraftarlarının, federasyonun veya takımın oyunu sırasında bir fonksiyonu olan diğer kişilerin davranışlarından sorumludurlar. Organizasyonu yapan federasyon veya takım, oyun öncesinde ve sonrasında stadyum bölgesindeki düzen ve güvenlikten sorumludur. Federasyon veya takım her türlü olaydan sorumlu tutulur ve disiplin tedbirleri ile cezalandırılabilir. Federasyon veya takım talimatlara uymak zorundadır.

İç hukukumuzda da kusursuz sorumluluk ilkesi, 3813 sayılı Kanununun 30 uncu maddesine dayanılarak çıkarılan ve 1.11.1992 tarihli ve 21392 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Futbol Disiplin Talimatında yer almaktadır. Talimatın, 22 nci maddesinin ikinci fıkrası; "Tüm müsabaka görevlilerinin raporlarının incelenmesi neticesi, kuruluşların seyircilerince Futbol

Müsabaka Talimatının 29 uncu maddesinde öngörülen eylemlerin gerçekleştiğinin sabit olması halinde ilgili kuruluşa, birinci anonsun yaptırılmış olması halinde ihtar, ikinci anonsun yaptırılmış olması halinde birmilyar lira para cezası ve bir maç saha kapatma cezası, ihlalin ikinci anonsa rağmen devam etmesi veya tekrarı halinde ikimilyar beşyüz milyon lira para cezası ve bir maç saha seyircisiz oynatma cezası verilir."

23 üncü maddesinin birinci fıkrası; "Türkiye Futbol Federasyonu Yasa ve Talimatlarına kasten aykırı harekette bulunan kişi ya da kuruluşlar, bu hususta ayrı ceza hükmü bulunmadığı takdirde iki aydan iki yıla kadar yarışmalardan men veya o kadar süre ile hak mahrumiyeti cezası ile cezalandırılır. Ayrıca ilgili kuruluşa en üst haddten para cezası verilir."

33 üncü maddesinin dört, beş ve altıncı fıkraları; "Futbol müsabakalarının yapıldığı saha ve tesislerde, disiplini veya düzeni veya güveni bozucu veya tehlikeye düşürücü biçimde olması bile müsabaka öncesi veya devamında veya sonrasında seyircilerin sahaya veya görevlilere veya tribünden birbirlerine yanıcı veya patlayıcı veya yaralayıcı maddeleri atmaları halinde seyircilerin bu fiillerinden ötürü taraftarı oldukları kulüp/kulüpler sorumlu tutulur ve fiillerinin ve olayların vahametine göre kulüp/kulüpler ikimilyar beşyüz milyon liraya kadar para cezası ile cezalandırılır.

Seyircilerin çirkin, taşkın ve edebe aykırı söz ve hareketleri sebebi ile, Futbol Müsabaka Talimatının 30 uncu maddesi gereğince müsabakanın hakem tarafından tatil edilmesi halinde, seyircilerin bu fiillerinden ötürü taraftarı oldukları kulüp/kulüplere müsabakalardan men cezası verilir.

Müsabaka öncesi ve/veya devamında her ne şekilde olursa olsun yabancı cisimlerin yoğun surette ve sahaya atılması nedeni ile müsabakanın başlamasına ve/veya devamına engel olunması halinde bu fiil nedeni ile olaya sebebiyet veren seyircilerin taraftarı oldukları kulübe/kulüplere müsabakalardan men cezası verilir."

Hükümlerini içermektedir.

Madde hükümlerinde de belirtildiği üzere seyircilerin ve taraftarların eylemlerinden dolayı kulüp ve dernekler sorumlu olmakta ve cezalandırılmaktadırlar.

Açıklanan hususlar doğrultusunda 5100 sayılı Kanununun 23, 24 ve 25 inci maddelerinde: suç karşı verilen cezada, suçu işleyenle birlikte kulüp ve derneklerin de cezalandırılmaları yani kolektif ceza verilmesi esas zorunlu olarak benimsenmiştir. Türk hukuk sistemimizde kolektif ceza verilmesi esas bir çok kanun ile kabul edilmiştir. Bu şekilde geçerli bir sistem olan kolektif ceza esası, cezaların şahsiliği ilkesine aykırı görülemez.

Türk Ceza Kanununun 203 üncü maddesi "Denetim görevini ihmal ederek 202 nci maddenin birinci fıkrasında yazılı zimmetin oluşmasını veya artmasını mümkün kılmış olan kimseye üç aydan iki yıla kadar hapis ve beşyüzbin liradan ikimilyon liraya kadar ağır para cezası verilir.

Fail meydana gelen zararın ödenmesinden asıl fail ile birlikte sorumlu tutulur.",

4926 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanununun 9 uncu maddesi, "Mensuplarının, 3 üncü maddede sayılan suçları işlemelerinden haberdar olduğu halde buna müsamaha eden taşıma kuruluş ve şirketlerinin sorumluları hakkında, asıl suçluya hükmolunması gereken para cezasının yarısı kadar ağır para cezası verilir.

3 üncü maddenin (h) bendindeki suçların işlenmesi halinde, geçici depolama yerleri veya genel antrepo işleticileri hakkında, asıl suçluya hükmolunması gereken para cezasının yarısı kadar ağır para cezası verilir.",

Dernekler Kanununun 77 nci maddesinin üçüncü fıkrası, "Bu Kanunun 7 nci maddesine aykırı harekette bulunan dernek kurucuları ve yöneticileri ile 37 nci maddenin birinci fıkrasının (1) veya (3) numaralı bentlerine veya son fıkrasına veya 38 veya 39 uncu maddelerine aykırı faaliyette bulunan dernek yöneticileri altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. 38 veya 39 uncu maddelere aykırılık nedeniyle cezalandırma halinde derneğin kapatılmasına da karar verilir.",

Basın Kanununun 16 ncı maddesinin birinci fıkrası, "Basın yoluyla işlenen suçlardan dolayı ceza sorumluluğu; mevkutelerle işlenen suçlarda sorumluluk, suçu meydana getiren yazıyı veya haberi yazan veya resmi veya karikatürü yapan kimseyle beraber bu mevkutenin ilgili sorumlu müdürüne; 19 uncu maddeye aykırı hareket edilmesi halinde ise sözü edilen kişilerle birlikte mevkutenin sahibi olan gerçek kişiye ve mevkute sahibi olan anonim şirketlerde yönetim kurulu başkanı ile diğer şirket ve tüzel kişilere ait mevkutelerde tüzel kişiliğin en üst yöneticisine aittir.",

Hükümlerini içermektedir. Söz konusu kanunlarda yer alan hükümlerde de açıkça görüleceği üzere asıl fail ile birlikte gerekli dikkat ve ihtimamı göstermeyerek suçun işlenmesine sebep olan veya müsamahada bulunan kişi ve kuruluşlara da ceza verilmektedir. Aynı şekilde 5100 sayılı Kanunun 23, 24 ve 25 inci maddelerinde, üzcrlerine düşen görevleri yerine getirmeyerek şiddetin oluşmasına sebebiyet veren kulüp ve derneklerin cezalandırılmaları yoluna gidilmiştir. Bu maddelerde Anayasa'nın 38 inci maddesindeki cezaların şahsiliği ilkesine aykırı bir durum bulunmamaktadır.

Açıklanan bu görüşler doğrultusunda Komisyonumuz, "2.3.2004 tarihli ve 5100 sayılı Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun"un 23, 24 ve 25 inci maddelerinin aynen kabul edilmesine oy çokluğu ile karar vermiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Köksal Toptan</i>	<i>Halil Özyolcu</i>	<i>Ramazan Can</i>
Zonguldak	Ağrı	Kırıkkale
Kâtip	Üye	Üye
<i>Hasan Kara</i>	<i>Mehmet Ziya Yergök</i>	<i>Feridun Fikret Baloğlu</i>
Kilis	Adana	Antalya
Üye	(Karşı oy; muhalefet şerhi ektedir)	(Karşıyım, muhalefet şerhi ektedir)
<i>Orhan Yıldız</i>	Üye	Üye
Artvin	<i>Yüksel Çorbacıoğlu</i>	<i>Semiha Öyüş</i>
Üye	Artvin	Aydın
<i>Feridun Ayvazoğlu</i>	(Muhalifim, muhalefet şerhi ektedir)	Üye
Çorum	Üye	Üye
(Toplantıya katılmadı)	<i>Muzaffer Külcü</i>	<i>Mahmut Durdu</i>
Üye	Çorum	Gaziantep
<i>Esat Canan</i>	Üye	Üye
Hakkâri	<i>Recep Özel</i>	Mehmet Yılmazcan
(Karşı oy; muhalefet şerhi ektedir)	Isparta	Kahramanmaraş
		(Toplantıya katılmadı)

Üye <i>Hakkı Köylü</i> Kastamonu	Üye Harun Tüfekçi Konya (Toplantıya katılmadı)	Üye <i>Kerim Özkul</i> Konya
Üye <i>Muharrem Kılıç</i> Malatya (Muhafim, muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>İsmail Bilen</i> Manisa	Üye Orhan Eraslan Niğde (Toplantıya katılmadı)
Üye <i>Ömer Kulaksız</i> Sivas	Üye Mehmet Nuri Saygun Tekirdağ (Toplantıya katılmadı)	Üye <i>Bekir Bozdağ</i> Yozgat

KARŞI OY YAZIMIZ

2.3.2004 tarihli ve 5100 sayılı Kanun, 23, 24 ve 25. maddelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisinde yeniden görüşülmesi istemiyle Cumhurbaşkanımızca geri gönderilmiştir.

Sayın Cumhurbaşkanının geri gönderme gerekçelerine katılıyoruz. Gerekçede de belirtildiği gibi şahısların eylemlerinden dolayı, kulüp ve derneklerin cezalandırılması “cezaların şahsiliği” ilkesiyle bağdaşır bir durum değildir.

Bu nedenle bu maddelerin yeniden düzenlenmesi gerektiği gerekçesiyle karşı oy kullanmış bulunmaktayız.

Muharrem Kılıç
Malatya

Ziya Yergök
Adana

Yüksel Çorbacıoğlu
Artvin

Esat Canan
Hakkâri

F. Fikret Baloğlu
Antalya

ANAYASANIN 89 UNCU VE 104 ÜNCÜ
MADDELERİ GEREĞİNCE CUMHURBAŞ-
KANINCA BİR DAHA GÖRÜŞÜLMEK
ÜZERE GERİ GÖNDERİLEN KANUN

ADALET KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**SPOR MÜSABAKALARINDA ŞİDDET VE
DÜZENSİZLİĞİN ÖNLENMESİNE DAİR
KANUN**

**SPOR MÜSABAKALARINDA ŞİDDET VE
DÜZENSİZLİĞİN ÖNLENMESİNE DAİR
KANUN**

Kanun No.: 5100 Kabul Tarihi : 2.3.2004

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1. - Bu Kanunun amacı; spor müsabakalarının yapıldığı alanlar ile bunların eklenti ve çevresinde müsabaka öncesinde, müsabaka esnasında veya sonrasında şiddetli rekabet ve bunun doğurduğu fanatizm sonucu patlayıcı, parlayıcı, yanıcı, yakıcı, kesici veya delici maddelerin kullanılmasının, şiddet ve düzensizliğin, kişilik haklarına, ailevi veya manevi değerlere yönelik hakaret, sövme ve aşağılayıcı slogan ve davranışların yer aldığı sporun ruhuna, ilke ve kurallarına uymayan kötü tezahüratın önlenmesi suretiyle huzur ve güvenliğin, kişi dokunulmazlığı ve kamu düzeninin sağlanmasına yönelik olarak alınacak önlemler ve uygulanacak yaptırımlarla ilgili usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2. - Bu Kanun; spor müsabakalarının yapılacağı alanlarda uygulanacak güvenlik önlemlerini, yasak fiil ve davranışları, bunlara uygulanacak yaptırımları, spor kulüplerinin, taraftarların, taraftar derneklerinin, taraftar temsilcilerinin, spor federasyonlarının, yayın kuruluşları ile diğer ilgili kişi ve kurumların spor müsabakalarında şiddet ve düzensizliğin önlenmesine ilişkin hususlardaki görev ve sorumluluklarını kapsar.

Tanımlar

MADDE 3. - Bu Kanunda geçen;

Genel Müdürlük : Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünü,

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Spor alanları : Spor müsabakalarının gerçekleştirilmesine elverişli müsabaka alanları ile seyircilere ait seyir alanları, sporculara ait soyunma odası ve diğer spor yapmaya elverişli alanlar ile bunların eklenti ve çevresini,

Federasyonlar : Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü bünyesinde faaliyet gösteren federasyonlar ile Türkiye Futbol Federasyonunu,

Spor kulüpleri : Belirli kurallara göre kurulan, üyelerinin her birinin yetki ve sorumlulukları belli olan, amatör veya profesyonel spor dallarında topluma hizmet veren; her yaş grubunun spor yapabileceği tesis, araç ve gereçlere sahip olan, yüksek performanslı sporcuların yetiştirilmesini hedefleyen kuruluşları,

Taraftar dernekleri : Her ne ad altında olursa olsun, bir spor kulübünü desteklemek amacıyla kurulan dernekleri,

Taraftar temsilcileri: Spor kulüplerinin kendi taraftarları arasından belirledikleri ve spor kulübünün bulunduğu yerdeki en büyük mülkî idare amiri tarafından görevlendirilen kişileri,

İl spor güvenlik kurulu: Her ilde vali veya vali yardımcısının başkanlığında belediye başkanlığı, il jandarma komutanlığı, il emniyet müdürlüğü, gençlik ve spor il müdürlüğü, ilgili federasyon, il sağlık müdürlüğü temsilcileri ve gerekli görülecek spor kulüplerinin yetkilileri ile basın kuruluşlarının ve ilgili kamu kuruluşlarının temsilcilerinden oluşturulan kurulu,

İlçe spor güvenlik kurulu: Her ilçede kaymakam başkanlığında il spor güvenlik kurulunda yer alan kurum ve kuruluşların ilçedeki temsilcilerinden oluşturulan kurulu,

İfade eder.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşölmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiğı Metin)

İKİNCİ BÖLÖM

Esas Hükümler

Spor alanlarının düzenlenmesi

MADDE 4. - Spor alanlarında, sağıık ve güvenliikle ilgili her türlü düzenlemeyi yapmak görevi ev sahibi kulübe aittir.

Spor alanlarına, seyri engellemeyecek nitelikte, federasyonun bağılı olduğı uluslararası federasyonun talimatlarına uygun olarak, seyirci ile müsabakanın yapıldığı yer arasına tel, duvar, bariyer ve benzeri fizikî engeller konulabilir.

Fizikî engeller, ilgili güvenlik biriminin olumlu görüşü ve il spor güvenlik kurulu kararı ile kaldırılabilir.

Spor alanlarında; çocuklar ve engellilerin müsabakaları izleyebilmeleri için durumlarına uygun yerler tahsis edilir.

Spor alanlarında seyircilerin oturma yerleri numaralandırılır. Koltuk sayısı kadar bilet bastırılır ve satışa sunulur. Spor alanlarına kapasitenin üzerinde ve biletsiz seyirci alınamaz.

Spor alanlarında; güvenliğin sağlanması ve bu Kanuna aykırı davranışların tespiti amacıyla, spor alanlarının durumuna uygun olarak gerekli teknik donanımlar kurulur. Kurulacak güvenlik sistemlerinin giderleri, 1. Futbol Ligi ile tesis olarak fizikî yapısı uygun olan 2. ve 3. futbol liglerinde mücadele eden ev sahibi kulüpler tarafından karşılanır. Diğer tüm branşlardaki teknik donanımlar ise, spor tesisinin mülkiyetine veya kullanımına sahip bulunan kulüp, kurum ve kuruluşlar tarafından kurulur.

Spor tesislerinde hangi güvenlik sistemi veya teknik donanımın uygulanacağı yönetmelikle belirlenir.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Saha güvenliği

MADDE 5. - Spor kulüpleri, güvenliği sağlamaya yetecek sayıdaki güvenlik elemanlarını müsabaka öncesinden müsabakanın tamamlanıp seyircinin ve sporcuların tahliyesine kadar geçecek dönem içerisinde, müsabakanın yapılacağı yerde bulundurmamak ve spor alanının iç güvenliğini sağlamakla yükümlüdürler.

Spor kulüpleri, bu Kanunda yer alan yükümlülüklerini yerine getirmek amacıyla müsabaka ve saha güvenliğinin sağlanmasına yetecek sayı ve nitelikte yasalar çerçevesinde özel güvenlik hizmeti satın almaya yetkilidir.

Spor alanlarında görev yapacak özel güvenlik teşkilâtı personeli, 22.7.1981 tarihli ve 2495 sayılı Bazı Kurum ve Kuruluşların Korunması ve Güvenliklerinin Sağlanması Hakkında Kanunda belirtilen görev ve yetkileri haizdir. Bu Kanundan doğan görevlerinin ifası sırasında, özel güvenlik görevlilerinin ateşli silâh taşımaları yasaktır.

Müsabaka güvenliği

MADDE 6.- Spor müsabakalarında alınacak güvenlik önlemlerinin yürütülmesi ve denetlenmesi konularında yetkili olmak üzere o yerin en büyük mülki amirince belirlenecek rütbeli emniyet görevlisi, müsabaka güvenlik amiri olarak görevlendirilir. Müsabaka güvenlik amiri, müsabakanın güvenliği ile ilgili tüm kişi ve kuruluşlarla gerekli koordinasyonu sağlamakla yetkili ve görevlidir.

Müsabakaların yapılacağı spor alanına, güvenlik güçlerince gerçekleştirilecek kontrolden sonra seyirci alınır. Spor alanlarının çevresinde, stadyum veya spor salonu girişleri ile turnike girişlerinde, müsabakayla ilgili olarak hâkim kararı veya gecikmesinde sakınca olan hallerde mülki amirin yazılı izni ile genel

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

güvenlik güçlerince veya genel güvenlik güçlerinin denetiminde, özel güvenlik güçlerince üst araması yapılır ve bu Kanunun amacına aykırı madde ve cisimlere el konulur.

Spor alanlarının dış güvenliği genel kolluk güçlerince, saha içi ve tribün güvenliği ise 5 inci maddeye göre oluşturulacak özel güvenlik birimlerince ve saha yetkililerince sağlanır. Kapı aramaları özel güvenlik güçleri tarafından yapılır. Müsabaka güvenlik amirinin talebiyle emniyet güçleri, gerekli hallerde olayın meydana geldiği alanlara müdahale edebilir.

Emniyet teşkilâtı tarafından; fanatizmin önlenmesi, faillerin tespiti, eylemlerin delillendirilmesi, verilen cezaların takibi ve bu Kanuna aykırı eylem ve davranışların engellenmesi amacıyla bilgi bankası oluşturulur ve toplanan bilgiler üç ayda bir ilgili federasyonlara bildirilir.

Spor kulüpleri, taraftar dernekleri ve federasyonlar ile diğer ilgililer emniyet güçlerince istenecek tüm bilgi ve belgeleri vermekle yükümlüdür.

Ev sahibi spor kulüplerinin sorumlulukları

MADDE 7. - Ev sahibi spor kulüplerince müsabakanın yapılacağı yerde, konuk takım seyircilerine bağımsız bir bölüm ayrılır ve taraftarlar arasında temas olmaması için ilgili spor federasyonları ve uluslararası spor federasyonlarının yönetmelik ve talimatları paralelinde gerekli önlemler alınır.

Federasyonların görev ve sorumlulukları

MADDE 8. - Federasyonlar, müsabakanın yapıldığı yerdeki temsilcileri vasıtasıyla, sporcu ve taraftarların güvenliği için gerekli önlemlerin alınması, denetlenmesi, bağlı olduğu uluslararası federasyonların talimatlarının uygulamaya konulması ve gerekli ek önlemlerin alınması konusunda il veya ilçe spor güvenlik

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

kurulu ile koordinasyonun sağlanmasından yetkili ve sorumludur.

Kulüplerin bulundurmakla görevli oldukları özel güvenlik güçlerinin sayısı, gözlem kameraları ve benzeri teknik donanımların yerleştirilmesi il veya ilçe spor güvenlik kurulu tarafından, misafır takımın soyunma odaları ile seyirci yerlerinin belirlenmesi, bilet satışı, güvenlik ise ilgili federasyonların talimatıyla belirlenir. Kontrol ve denetim konusunda Federasyon yetkilidir.

Taraftar dernekleri

MADDE 9. - Her ne ad altında olursa olsun, bir spor kulübünü desteklemek amacıyla kurulan taraftar dernekleri, bu Kanunun amacına aykırı faaliyette bulunamaz.

Taraftar dernekleri, taraftarların spor ahlakı ve ilkelerine uygun biçimde sportif faaliyetleri izlemelerini sağlamaya yönelik eğitici faaliyetleri düzenlerler.

Taraftar temsilcileri

MADDE 10. - Spor kulüpleri, taraftarları arasından yeterli sayıda taraftar temsilcisi belirleyerek, bu kişilerin açık kimliklerini, adres ve adli sicil bilgilerini spor kulübünün bulunduğu yerdeki il veya ilçe emniyet müdürlüklerine bildirir.

Belirlenen kişiler, haklarında yürütülecek soruşturma sonucunda, bu görevi yerine getirmeye engelleri bulunmamaları halinde, en büyük mülki idare amiri tarafından taraftar temsilcisi olarak seçilir ve ilgili yerin il veya ilçe emniyet müdürlüklerine bildirilir. Taraftar temsilcileri, müsabaka öncesinden müsabakanın sonuçlanmasına kadar sorumlu buldukları seyir alanında her türlü silâh, kesici veya delici alet, sis bombası, ses bombası veya maytap gibi patlayıcı, parlayıcı, yanıcı veya yakıcı maddeler ile taş, metal gibi fırlatılabilecek veya

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

yaralayıcı nitelikte sert cisim veya tehlike arz edebilecek diğer maddeler ile alkolü içecekler ve çevreyi kirletecek nitelikte konfeti ve benzeri cisimlerin kullanılmasının, ferdi veya toplu olarak, rakip takım ile taraftarlarını söz veya hareketlerle aşağılayıcı veya tahrik edici nitelikte hakaret ve sövme, kötü söz veya sloganla çirkin tezahüratta bulunulmasının engellenmesine yönelik önlemlerin uygulanmasında güvenlik güçlerine yardımcı olur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Spor Müsabakalarında Şiddet ve Düzensizliğe
İlişkin Fiiller

Spor müsabakalarında satılması, kullanılması ve taşınması yasak olan madde ve cisimler

MADDE 11. - Spor alanlarında; her türlü silâh, kesici veya delici alet, sis bombası, ses bombası veya maytap gibi patlayıcı, parlayıcı, yanıcı, yakıcı maddeler ile taş, metal gibi fırlatılabilecek veya yaralayıcı nitelikte sert cisim veya tehlike arz edebilecek veya müsabaka düzenini bozabilecek diğer maddeler ile alkolü içecekler ve çevreyi kirletecek nitelikte konfeti ve benzeri cisimler bulundurulamaz ve satılamaz.

Yukarıdaki fıkrada yer alan madde ve cisimlerin, spor müsabakalarının yapıldığı alanlara ve bu alanlardaki kapalı mekânlara sokulması, saklanması ve bu alanlar içerisinde taşınması veya kullanılması yasaktır.

Çirkin ve kötü tezahürat

MADDE 12. - Müsabakanın yapılacağı yerde veya yakın çevresindeki yollarda, meydanlarda, caddelerde veya benzeri yerlerde, toplu taşıma araçlarında, umuma açık diğer mekanlarda ferdi veya toplu olarak, rakip takım ile taraftarlarını, kulüp başkan ve yöneticilerini, antrenörünü ve sporcularını, hakemleri ve

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

federasyon yöneticilerini, müsabakada görev yapan diğer kişileri, söz veya hareketlerle aşağılayıcı, tahrik ve taciz edici kötü söz niteliğinde slogan atılması ve çirkin tezahüratta bulunulması yasaktır.

Seyir güvenliğini ihlâl

MADDE 13. - Açık alanlarda yapılan spor müsabakalarında; müsabaka alanının çevresinde bulunan ve insan hayatı açısından tehlike oluşturabilecek yerlerde müsabakaların seyredilmemesi için spor güvenlik kurulları gerekli önlemler alınmasını sağlar.

Usulsüz bilet satışı

MADDE 14. - Spor müsabakalarının yapıldığı alanlar çevresinde bilet satışı için ayrılmış yerler ile ilgili federasyon veya kulüp tarafından uygun görülen yerler ve görevliler dışında bilet satışı yapılamaz.

Spor müsabakalarında her ne surette olursa olsun, toplu veya organize biçimde rayiç bedelin altında veya üstünde, müsabaka biletinin temini, dağıtımı, bilete yazılı bedelin üstünde satılması ve kapasitenin üstünde seyirci alınması veya bu yerlere biletsiz seyirci kabul edilmesi yasaktır.

Yasak beyan ve demeçler

MADDE 15. - Spor kulübü başkan ve yöneticileri, idarî veya teknik personeli veya sporcuları ile spor kulüplerinin taraftarlarınca kurulan derneklerin başkan ve yönetim kurulu üyeleri ve taraftar temsilcileri, yazılı veya görsel medyaya; kendi taraftarlarını kışkırtıcı, hakemleri, rakiplerini veya taraftarlarını tahrik edici veya aşağılayıcı şekilde beyan veya demeç veremezler.

Yayın yasağı

MADDE 16. - Spor müsabakalarını canlı olarak yayınlayan yayın kuruluşu ile diğer

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

yazılı ve görsel yayın kuruluşları, bu Kanunun amacına aykırı nitelikteki afiş, pankart, söz, fiil ve davranışları yayınlamaz. Canlı yayın halinde vuku bulan yasak söz, fiil ve davranışlar, haber amaçlı da olsa birden fazla yayınlanamaz.

Basın ve yayın organları; söz, yazı veya davranışlarla spor kulüplerini, taraftarlarını, spor adamlarını şiddete, kulüpler arası husumete veya suça teşvik edici eylem ve davranışlarda bulunamaz, eleştiri amacı dışında aşağılayıcı yorum veya haber yayınlamaz.

Yasak fiiller

MADDE 17. - Müsabaka için seyircilerin alınmaya başlanmasından, müsabaka sonrası seyircinin tamamen tahliyesine kadar geçecek sürede ulusal veya uluslararası federasyonların öngördüğü görevli kişiler dışında kalan kişilerin ve seyircilerin her ne şekilde olursa olsun müsabaka alanına girmesi yasaktır.

Spor ahlâkına aykırı, tahrik edici, aşağılayıcı, dil, din, mezhep, ırk, cinsiyet, etnik ve siyasî ayrımcılığa yönelik söz sarf edilmesi veya bu mahiyette afiş veya pankartların müsabaka alanına veya yakın çevresine asılması yasaktır.

Yukarıda yazılı yasaklara aykırı davranan yabancı uyruklu kişiler sınır dışı edilir ve mensubu oldukları ülkenin diplomatik temsilciliklerine bilgi verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ceza Hükümleri

Spor müsabakalarında kullanılması ve taşınması yasak olan maddeleri kullanma ve taşıma

MADDE 18. - Spor müsabakalarının yapıldığı kapalı veya açık alanlara 11 inci mad-

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

dede sayılan maddeleri soğan kişilere; dört ay süreyle spor müsabakalarını seyirden men ve yediyüzellimilyon lira, fiilin tekrarı halinde sekiz ay süreyle spor müsabakalarını seyirden men ve ikimilyarbeşyüzmilyon lira idarî para cezası verilir. Bu maddeleri kullanan kişilere; altı ay süre ile müsabakaları seyirden men ve birmilyar lira, fiilin tekrarı halinde bir yıl süre ile müsabakaları seyirden men ve üçmilyar lira idarî para cezası verilir.

Alınacak kararlar bu kişilerin, spor alanlarına seyirci ya da başka bir sıfatla girmeleri yasaklanır. Bu kişiler, kararın kendilerine yazılı olarak tebliğ edilmesini müteakip spor müsabakalarına giremez.

Yasaklı olmalarına rağmen müsabakaya girmeleri halinde, faillere bir aydan bir yıla kadar hapis cezası verilir.

Konusu suç teşkil eden eylemlerin failleri hakkında ilgili kanunların hükümleri saklıdır.

Tedbirler

MADDE 19. - Üçüncü Bölümde belirtilen yasaklara uymayanlar hakkında; söz konusu fiil, müsabaka alanının seyirciye ayrılmış yerlerinde gerçekleştirilmiş ise bu kişi veya kişiler şartlar müsait olduğu takdirde yetkililer veya güvenlik görevlilerince müsabaka alanı dışına çıkarılır ve haklarında yasal işlemler başlatılır.

Bu kişi veya kişilerin müsabaka alanı dışına çıkarılmasına, şartlar uygun bulunmadığı takdirde durum her türlü kamera, fotoğraf makinesi gibi teknik araçlarla, tanıkla veya diğer belgelerle tespit edilerek ilgililer hakkında yasal işlem yapılır.

Açıkça anlaşılabilir şekilde alkollü veya keyif verici madde kullanan kişiler müsabaka alanına alınmaz.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Usulsüz bilet satma

MADDE 20. - Diğer kanunlardaki hükümler saklı kalmak kaydıyla 14 üncü maddede öngörülen yasaklara uymayanlar ile sahte, kullanılmış, tahrif edilmiş veya benzer şekilde hazırlanmış olan müsabaka biletlerini satan, satılmasına aracılık eden, bu biletleri basan veya satışa hazırlayan kimselere altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ve her bir bilet için ikiyüzellimilyon lira ağır para cezası verilir. Suçun tekrerrütmesi durumunda bir yıldan üç yıla kadar hapis ve her bir bilet için birmilyar lira ağır para cezası verilir.

Seyir alanlarına kapasitesinden fazla veya bilette yazılı olan fiyatın üstünde bilet satışı yapılması halinde kulübe o müsabakaya ait toplam seyirci hâsılatının (bu müsabakaya isabet eden kombine bilet satışı dahil) % 25'i oranında idarî para cezası verilir. Kapasitenin üstünde seyirci alınması sebebiyle oluşan izdiham nedeniyle herhangi bir ölüm veya toplu yaralanma vuku bulması halinde bu idarî para cezası % 50 oranında uygulanır.

Yasak beyan ve demeç verme

MADDE 21. - Diğer kanunlardaki hükümler saklı kalmak kaydıyla ve ilgililerin bağlı olduğu federasyonun tâbi olduğu mevzuata göre verilecek disiplin cezaları dışında; 15 inci maddeye aykırı biçimde beyanat veren teknik personel ve sporculara beşmilyar liradan ellimilyar liraya kadar idarî para cezası, diğerleri için ise ilk seferde üç aydan altı aya kadar spor müsabakalarını seyirden men ve beşmilyar liradan otuzmilyar liraya kadar idarî para cezası, tekrarı halinde altı aydan bir yıla kadar spor müsabakalarını seyirden men cezası ile birlikte onmilyar liradan ellimilyar liraya kadar idarî para cezası verilir.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu Kanun hükümlerine aykırı faaliyette bulunduğ u tespit edilen dernekler hakkında 6.10.1983 tarihli ve 2908 sayılı Dernekler Kanunu hükümlerine göre yasal işlem yapılır.

Yayın yasağı

MADDE 22. - 16 ncı maddeye aykırı davranan görsel yayın kuruluşları hakkında 13.4.1994 tarihli ve 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanun; basın mensupları hakkında da 15.7.1950 tarihli ve 5680 sayılı Basın Kanunu hükümleri saklıdır.

16 ncı maddede yazılı eylemlerde bulunan gerçek kişilere her yayın için onmilyar lira, tüzel kişilere ise; ellimilyar lira para cezası verilir.

Yasaklara uymama

MADDE 23. - 17 nci maddenin birinci fıkrasına aykırı davranan kişilere beşyüzmilyon lira, eylemin tekrarı halinde ise birmilyar lira idarî para cezası verilir.

MADDE 23.- Kanunun 23 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

17 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı davranan kişilere birmilyar lira, tekrarı halinde ikimilyar lira idarî para cezası verilir. Fail, kulübün veya bir taraftar derneğinin mensubu ise suçun tekrarı halinde mensubu bulunduğu kulüp veya dernek hakkında da üçmilyar lira idarî para cezası verilir.

Spor alanlarının zarara uğraması

MADDE 24. - İşledikleri fiillerle müsabakanın yapıldığı spor alanının zarara uğramasına sebebiyet veren kişilere, altı ay spor müsabakalarını seyirden men cezası ile birmilyar lira, tekrarı halinde bir yıl süreyle spor müsabakalarını seyirden men ve ikimilyar lira idarî para cezası verilir. Fiilin ikiden fazla işlenmesi durumunda altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ve beşmilyar liradan onmilyar liraya kadar ağır para cezası verilir.

MADDE 24.- Kanunun 24 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Spor kulüpleri, müsabakanın yapıldığı spor alanının zarara uğramaması için her türlü önlemi almakla yükümlü olup meydana gelecek gerçek zararlar, zarara sebebiyet veren taraftarların mensubu buldukları kulüpten tazmin edilir. Ayrıca zarar kadar idarî para cezası da verilir.

Şiddet olaylarının vuku bulması

MADDE 25. - Kulüplerin müsabaka yaptıkları spor alanlarında şiddet olaylarının vuku bulması nedeniyle bağlı buldukları federasyon tarafından kulübe verilen cezadan ayrı olarak, ilgili kulübe, o kulübün bir önceki sezon elde ettiği toplam seyirci hâsılatının % 2'si oranında idarî para cezası verilir. Yeni kurulan kulüplere verilecek idarî para cezası bir sonraki sezon tahsil edilir.

MADDE 25.- Kanunun 25 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

İstisna

MADDE 26. - Bu Kanunda belirlenen fiillerden dolayı futbol branşında spor kulüplerine verilmesi öngörülen cezalarla ilgili olarak; 17.6.1992 tarihli ve 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 25 inci maddesi hükmü uygulanır.

Tecil

MADDE 27. - Bu Kanundaki hürriyeti bağlayıcı cezalar tecil edilemez ve paraya çevrilemez. Ancak, mahkemelerce 13.7.1965 tarihli ve 647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinde öngörülen tedbirlerin uygulanmasına karar verilebilir.

Cezaların uygulanması

MADDE 28. - Bu Kanuna aykırı eylemlerde bulunanlar hakkında spor güvenlik kurulunun re'sen veya kendisine gelen şikâyet ve ihbarlar üzerine yapacağı inceleme sonucunda mahallin en büyük mülkî idare amiri tarafından ilgili hakkında bu Kanundaki idarî para cezaları veya tedbirlerin uygulanmasına karar verilir.

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

Bu Kanunda yazılı olan idarî para cezalarına dair kararlar ilgililere 11.2.1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümlerine göre tebliğ edilir. Bu cezalara karşı tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde idare mahkemesine itiraz edilebilir. İtiraz cezanın yerine getirilmesini durdurmaz. İtiraz üzerine verilen karar kesindir. İtiraz zaruret görülmeyen hallerde evrak üzerinde inceleme yapılarak en kısa sürede sonuçlandırılır. İdarî para cezaları 21.7.1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre tahsil olunur.

Bu Kanunun uygulanmasından doğan para cezaları Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü bünyesinde açılacak bir hesaba özel ödenek kaydedilir. Toplanan bu paralar Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü tarafından çıkarılacak yönetmelik esaslarına göre % 50'si Engelliler Spor Federasyonu ile engelliler kulüp ve faaliyetlerine, % 50'si ise fair play kurallarına uygun hareket eden amatör spor kulüpleri ile okul sporlarının geliştirilmesine ayrılır.

Bu Kanunda belirtilen yasaklara uymayan kişilerin kimlik bilgileri, müsabakanın veya eylemin yapıldığı mahallin emniyet birimlerince fotoğraflı olarak kaydedilir ve bu kayıtlardaki kişiler takibe alınır.

Yargılama usulü

MADDE 29. - Bu Kanun kapsamında konusu suç teşkil eden eylemlerin takibi ve yargılaması 8.6.1936 tarihli ve 3005 sayılı Meşhud Suçların Muhakeme Usulü Kanunu hükümlerine göre yapılır.

Bu Kanunda yer alan para cezalarının artırılmasında 765 sayılı Türk Ceza Kanununun ek 2 nci maddesi hükümleri uygulanır.

Yönetmelik

MADDE 30. - Bu Kanun kapsamında yer alan; spor dalının bağlı bulunduğu federasyon,

(Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri
Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha
Görüşülmek Üzere Geri Gönderilen Kanun)

(Adalet Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

spor kulüpleri, taraftar dernekleri ve müsabaka güvenlik amirlerinin görev, yetki ve sorumlulukları ile saha içi ve dışında alınacak güvenlik önlemleri, biletlerin basılması ve satışa sunulması, müsabaka alanlarının düzenlenmesi, spor alanlarına giriş ve çıkışlar ile uygulanacak güvenlik sistemleri, sağlık, emniyet ve itfaiye teşkilâtının alacağı önlemler ve bu Kanunun kapsamına giren diğer konular hakkındaki usul ve esaslar, ilgili kuruluş ve bakanlıkların görüşleri alınarak Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün bağlı olduğu Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulacak yönetmelikle düzenlenir.

Değiştirilen hükümler

MADDE 31. - 17.6.1992 tarihli ve 3813 sayılı Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrasındaki “beşyüzmilyon” ibaresi “beşyüzmilyar” olarak değiştirilmiştir.

GEÇİCİ MADDE 1. - Bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren bir yıl içerisinde, spor kulüpleri 5 inci ve 10 uncu maddelerde yazılı yükümlülüklerini yerine getirmek zorundadırlar.

GEÇİCİ MADDE 2. - Yeni bir düzenleme yapılmaya kadar, Türkiye 1. Futbol Ligiyle tesis olarak fiziki yapısı uygun olan 2. ve 3. futbol liglerinde mücadele eden kulüpler dışındaki tüm profesyonel ve amatör spor kulüplerinin müsabakalarıyla ilgili güvenlik önlemleri, federasyon veya ilgili kulüp, kamu kurum ve kuruluşlarınca alınır.

Yürürlük

MADDE 32. - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 33. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

